

1. Ej - hle, na - še chasa bě - ží ze sa - la - ša k Ježíš - ko - vi ma - lému, Kristu Pá - nu

krásnému. k Ježíš - ko - vi ma - lému, Kristu Pá - nu krásnému. Ve zpěvu dě - ku - jí,

jemu se klaně - jí, s an - dě - ly nad ho - rami, s ptáčky a o - večkami ple - sa - jí.

2. Jděme a pospěšme,
těž se mu klanějme!
[: On v městečku Betlémě
leží v prostičkém chlévě. :]
V jesličkách na seně,
jsou při něm andělé,
Josef, pěstoun Ježíše,
kolébá jej tam tiše, Ježíše.

3. K nohám mu padněme,
dary obětujme,
[: jemu libě zpívejme,
ať se mu zalíbíme, :]
křesťané upřímní,
znejme dobrodiní,
že k nám na zem sestoupil,
by nás všechny vykoupil krví svou.

4. Drahé Jezulátko,
rozmilé Děťátko,
[: zrozené jsi v chudobě,
trpíš vše dobrovolně, :]
to pro nás, pro hřích náš,
abys vin zbavil nás.
Ty znáš srdce každého,
jak zlého, tak dobrého,
všechněch nás.
5. V těch chladných jesličkách,
ovinut v plénčičkách
[: musíš trpěti zimu,
pro naši velkou vinu, :]
velikou lásku k nám,
ty jsi prokázal nám,
žeš přijal člověčenství
sám ve své osobnosti, Kristus Pán.
6. Zdráva buď, Královno,
Krista Pána Matko,
[: plná milosrdenství,
též i dobrotivosti, :]
uslyš nás, pomni nás,
stůj při nás v každý čas.
Pros u Synáčka svého,
Ježíška rozmilého, vždy za nás.

2. Jdě - me a pospěšme, též se mu klanějme! On v městeč - ku Bet - lé - mě

le - ží v prostič - kém chlé - vě. On v městeč - ku Bet - lé - mě le - ží v prostič -

kém chlé - vě. V jes - lič - kách na se - ně, jsou při něm an - dě - lé,

Jo - sef, pětoun Je - ží - še, ko - lé - bá jej tam ti - še, Je - ží - še.

3. K no - hám mu pad - ně - me, da - ry o - bě - tuj - me, je - mu li - bě zpí - vej - me,

ať se mu za - lí - bí - me, je - mu li - bě zpí - vej - me, ať se mu za - lí - bí - me,

křes - ťa - né u - přím - ní, znej - me dob - ro - di - ní, že k nám na

zem se - stou - pil, by nás všech - ny vy - kou - pil kr - ví svou.

4. Dra - hé Je-zu-lát-ko, roz - mi - lé Dě-řát-ko, zro-ze-né jsi v chudo-bě,

tr - píš vše dob - ro - vol - ně, zro - ze - né jsi v chu-do - bě, tr - píš vše dob -

ro - vol - ně, to pro nás, pro hřích náš, a - bys vin zba - vil nás.

Ty znáš srd - ce kaž - dé - ho, jak zlé - ho, tak dob - ré - ho, všech - něch nás.

5. V těch chladných jesličkách, o - vi - nut v plénčičkách musíš tr - pě - ti zimu, pro na - ši vel -

kou vi - nu, musíš tr - pě - ti zimu, pro na - ši vel - kou vi - nu, ve - li - kou lásku k nám,

ty jsi pro - kázal nám, žeš přijal člověčenství sám ve své o - sobnosti, Kristus Pán.

6. Zdrá-va buď, Královno, Kris-ta Pána Matko, pl-ná mi-lo - srdenství, též i dobro-

ti-vosti, pl-ná mi-lo - srdenství, též i dobro - ti-vosti, u slyš nás, pomni nás,

stůj při nás v každý čas. Pros u Sy-náčka svého, Je - žiška rozmi-lého, vždy za nás.